

והוא אשה בבחוללה יקח, כי גם
בחוללה, שלא יצא משור
חצירה פעמי החוצה, והרי נתבאר.

ר' עירא מהימנא

כיו אם בחוללה מעמיו יקח אשה.
פתח קרוועה הנאמן ואמר, מצוה
זו שישא כהן גדור בחוללה, זהו
שפתות אלמנה וגירושה וחללה
וניה את אלה לא יקח כי אם
בחוללה מעמיו יקח אשה. ולמה
צרכים שלא ישא אלא בחוללה
בליל פגם? אלא אשה היא כוס
של ברכה. טעמו - פגמו. וכחן
שמקריב קרבנן לפני ה', ציריך
שהוא יהיה שלם בליל פגם, שלם
באיךינו בליל פגם, שפומים
פושלים בלהנים. שלם בגופו,
שלם בנתקתו, לקיים בה (שיר ז)
כלך יפה רעיטה ומום אין קה.
שקרבן הוא מנוחה, ואricsים
ישראל לשלם את מנוחתם לפלק
עם איש (בנין) שלם, שהם בהפק
של הצד الآخر, שהרי ביד איש
עת פגום דיו שולחים לו דורון,
שפתות (ויקרא ט) גורל אחד לה
וגורל אחד לעזוזל. שאלהם
אחרים כלם פגומים מצד האפון,
וכן רב בתוי העבודה זרה הם
פגומים בנתקבה שליהם, חרביה,
ליילת, פגומה וכו'.

(וירעה הנאמן) הוא ר' מללא, וזהו
בסדר זה היינו. ה' אחרונה, כוס
מלא ברפת ה', מצד הימין ומצד
הגבורה שהוא דין, השכינה
נקראת הויה, זהו שכתוב שמות
הגה י"ד יהונ'ה הויה במגן
אשר בשלה. גם רועה הנאמן
והשפטה לפניו, ואמר: אשרי
חלקי שבعلיל הגברה (הגבירה) הם
בעזר. (עד כאן רעיון מהימנא).

רבי שמעון היה הולך בחרף, והי
עמו רבי יהוקה ורבי יוסי ורבי
חזקיה. בפתח רבי שמעון ואמר, (קהלים קיא) טרף נתן ליראיו, אלין
- אלו הם האדיקים, אותם יראה הקדוש ברוך הוא. שבל מישירא ממנה נקרא מאנשי בית

תפרק מכבא דחצירה מזמנא לבר, וזה אתרמר.
רעה מהימנא

כ' אם בחוללה מעמיו יקח אשה, פתח רעה מהימנא
ואמר, פקודא דא, למיסב כהנא רבא בחוללה, הרא
הוא דכתיב אלמנה וגרישה וחללה זנה את אלה לא יקח
כי אם בחוללה מעמיו יקח אשה. ואמאי בעינן דלא יסב
אלא בחוללה בלבד פגימו. אלא, אתה אליו כוס דברקה,
טעמו פגמו. וכחנן דקריב קרבנן קדם זי', בעי דלהוי
אייהו שלים, בלבד פגימו, שלים באברוי בלבד פגימו,
demomin פסלין בכחנן. שלים בגופיה, שלים בנזקיה,
לקיימא ביה, (שיר השירים ז) בליך יפה רעיטה ומום אין קה.
קרבנן מנוחה אייהו, ואricsים ישראל למשלח מנוחה
דלהון למלכא, בגבר (בנוי) שלים. דאיןון
בהתפקיד דסטרא אחרא, דהא ביד איש עתי פגמים, هو
שלחין ליה דורן, דכתיב (ויקרא ט) גורל אחד ליה וגורל
אחד לעזוזל. דאללים אחדים בליו פגימין מסטרא
דאפון וחייב רובה דבתי עבדה זרה הם פגימין, בנזק
דלהון, חורבא,ليلית, פגימותא וכו'.

(ס"א רעה מהימנא) אייהו ר' מלא ואייהו בסדורא דא היינו.
ה' בתרא, כוס מלא ברפת ה', מסטרא דימינא
ומסטרא דגבורה דאייהו דינא, שכינטא את קריאת הויה,
הרא הוא דכתיב, (שמות ט) הגה י"ד יהונ'ה הויה במקנה
אשר בשדה. גם רעיא מהימנא, ואשתטה קמיה. ואמר
זאה חולקי דמאירי דמטרונייתא (מטרונייתא) אינהו בעזר.
(ע"ב רעה מהימנא).

רבי שמעון היה איזיל בארכא, והוא עמייה
רבי יהוקה ורבי יוסי ורבי חזקיה. בפתח
רבי שמעון ואמר, (קהלים קיא) טרף נתן ליראיו
יזבור לעולם בריתו. טרף נתן ליראיו, אלין
איןון זפאיין, איןון דחליל דקודשא בריך הוא,
חזקיה. בפתח רבי שמעון ואמר, (קהלים קיא) טרף נתן ליראיו
- אלו הם האדיקים, אותם יראה הקדוש ברוך הוא. שבל מישירא ממנה נקרא מאנשי בית